

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ 562/ລບ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 06. 11. 2020.

ດໍາລັດ
ວ່າດ້ວຍການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສ້າງນິຕິກຳ ສະບັບເລກທີ 19/ສພຊ, ລົງວັນທີ 12 ກໍລະກົດ 2012;
- ອີງຕາມ ຫັ້ງສືສະໜີ ຂອງກະຊວງຢູ່ຕິທໍາ ສະບັບເລກທີ 1109/ກຍ, ລົງວັນທີ 30 ກັນຍາ 2020.

ລັດຖະບານ ອອກດໍາລັດ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ກໍານົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ເຟື່ອຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ດໍາເນີນໄປຢ່າງເປັນລະບົບ, ມີປະ ສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ຮັດໃຫ້ຜົນລະເມືອງ ຮັບຮູ້, ເຂົ້າໃຈ, ມີສະຕິເຄົາລົບ ແລະ ປະກິບດັບກິດ ພໍາຍາ ຢ່າງເລົາເຊິ່ງ, ກວ່າງຂວາງ ແລະ ທົ່ວເຖິງ; ຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນປາກິດການຫຍໍ້ທີ່ໃນສັງຄົມ; ຍົກສູງ ປະສິດທິພາບການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມດ້ວຍກົດໝາຍ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຝັດທະນາເສດຖະ ກິດ-ສັງຄົມ, ຍົກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮູບຮ້ອຍ ແລະ ຄວາມມຸ່ງຕິທໍາ.

ມາດຕາ 2 ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ແມ່ນ ການອະທິບາຍ, ຊຶ້ງແຈງ, ແນະນຳ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວ ກັບເນື້ອໃນຂອງ ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ລວມທັງສິນທີສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາ ກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ ໂດຍເກົ່າຫຼາຍຮູບການ, ວິທີການ ໃຫ້ແກັບຜົນລະເມືອງໄດ້ຮັບຮູ້, ເຂົ້າໃຈ ແລະ ປະກິບດັບ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 3 ການອະກິບາຍຄໍາສັບ

ຄໍາສັບ ທີ່ນໍາໃຊ້ໃນດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ນິຕິກຳ ໝາຍເຖິງ ລະບົບນິຕິກຳທີ່ມີຜົນບັງຄັບທົ່ວໄປ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສ້າງນິຕິກຳ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ລວມທັງສິນທີສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ;
2. ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ໝາຍເຖິງ ລະບຽບການ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ມະຕິຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ, ມະຕິຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ, ລັດຖະບັນຍັດ ຂອງປະການປະເທດ, ດໍາລັດຂອງລັດຖະບານ, ມະຕິຂອງລັດຖະບານ, ຂໍຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຂໍຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ ຂອງລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອີງການ ທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ, ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ມະຕິຂອງຄະນະປະຈຳ ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ຂໍຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ ຂອງເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນຄອນຫຼວງ, ຂໍຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ ຂອງເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານຄອນ, ກົດລະບຽບຂອງບ້ານ;
3. ອົງການ ໝາຍເຖິງ ອົງການລັດທຽບທີ່ກະຊວງ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ສານປະຊາຊົນ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ;
4. ຜົນລະມືອງ ໝາຍເຖິງ ຄົນລາວ, ຄົນຕ່າງປະທາດ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ອາໄສ ແລະ ດໍາລົງຊີວິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
5. ສີ່ສົ່ງຜົມນິຕິກຳ ໝາຍເຖິງ ສີ່ໂຄສະນານິຕິກຳ ທີ່ເປັນແຜ່ນເຈັຍ ທີ່ບັນຈຸຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ດ້ວຍຕົວຫັງສີ ຫຼື ຮູບພາບ ໂດຍມີຊື່ສະພາະ ເປັນຕົ້ນ ຫັງສີຜົມກົດໝາຍ, ວາລະສານກົດໝາຍ, ຈິດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ, ແຜ່ນຝັບ ແລະ ອື່ນໆ;
6. ສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກ ໝາຍເຖິງ ສີ່ໂຄສະນາດ້ວຍການສ້າງເປັນລາຍການວິທະຍຸ, ໂທລະພາບ, ໂທລະໂຄ່ງ ແລະ ສີ່ແບບໃຫ້ ຫຼື ລາຍການອິນເຕີເນັດປະເພດຕ່າງໆ ຊຶ່ງກະຈາຍອອກຜ່ານເຄື່ອງສິ່ງທາງສາຍ, ທາງອາກາດ ຫຼື ຄົ້ນຄວາມທີ່;
7. ສີ່ແບບໃຫ້ ໝາຍເຖິງ ສີ່ໂຄສະນາປະເພດນີ້ຂອງສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກ ທີ່ສາມາດສີ່ສານໄດ້ສອງລວງ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ຕັກໂນໂລຊີສີ່ສານທີ່ທັນສະໄໝ ໃນການສິ່ງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ເປັນຕົວອັກສອນ, ພາບ ແລະ ສຽງ ຜ່ານລະບົບເຄື່ອງຄ່າຍອິນເຕີເນັດ ເຊັ່ນ ເຟສບຸກ, ຢູ່ຖຸບ, ທະວິດເຕີ, ບະລອກ, ແອັບ ແລະ ອື່ນໆ;
8. ຕຸ້ມື້ມີກົດໝາຍປະຈຳບ້ານ ໝາຍເຖິງ ຕຸ້ທີ່ທ້ອນໂຮມເກັບຮັກສາ, ສະສົມປົ້ມກົດໝາຍ, ສິ່ງຜົມອື່ນທີ່ ບັນຈຸຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບກົດໝາຍ ເຝື່ອສະໜອງ ແລະ ໃຫ້ການບໍລິການ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດ້ານກົດໝາຍ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນທຸກຊັ້ນຄົນ ພາຍໃນບ້ານ;
9. ຈິດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ໝາຍເຖິງ ເອກະສານທາງການຂອງລັດຖະບານ ທີ່ເປັນບ່ອນລົງນິຕິກຳ ທີ່ໄດ້ປະກາດໃຊ້ແລ້ວ ເຝື່ອໃຫ້ສາທາລະນະຊົນ ຮັບຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດ;
10. ເວັບໄຊ ໝາຍເຖິງ ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນເປັນໜ້າຫົ່ງ ຫຼື ຫຼາຍໜ້າ ທີ່ເປັນຮູບແບບເອເລັກໂຕຣນິກໃນລະບົບອິນເຕີເນັດ;

11. ອິນເຕີມັດ ຫມາຍເຖິງ ລະບົບເຄືອຂ່າຍຄອມພິວເຕີ ຊຶ່ງສາມາດສົ່ງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານທາກັນ ຫຼື ສີສານທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ດ້ວຍການສົ່ງສັນຍານສຽງ ແລະ ພາບທາກັນທາງສາຍ ຫຼື ທາງອາກາດ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ສາມາດຝາກໄວ້ໃນຖານຂໍ້ມູນ;
 12. ຖານຂໍ້ມູນ ຫມາຍເຖິງ ຊຸດຂໍ້ມູນ ທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຢູ່ໃນລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກ ຊຶ່ງສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບ ແລະ ຫຼາຍວິທີ;
 13. ສະໜັກການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ຫມາຍເຖິງ ຂໍ້ມູນ ແລະ ຕົວເລັກ ທີ່ສ່ອງແສງເຖິງສະພາບຕົວຈິງໃນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ ເປັນຕົ້ນ ຈຳນວນຄັ້ງການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ, ການແຈກປາຍເປັນກົດໝາຍ;
 14. ການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດ້ານກົດໝາຍ ຫມາຍເຖິງ ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານທາງດ້ານນິຕິກຳ ດ້ວຍການໃຫ້ອ່ານ, ຈົດບັນທຶກ ຫຼື ສຳເນົາເອົາເນື້ອໃນ ນິຕິກຳ;
 15. ການປະມົນຜົນ ຫມາຍເຖິງ ການຕົລາຄາ ແລະ ປະມົນຜົນ ຕາມມາດຕະຖານຂອງການປະມົນຜົນ ແລະ ຜົນສໍາເລັດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳກໍາ

ລັດ ສ້າງເງື່ອນໄຂຂໍ້ມູນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ, ກຳນົດລະບຽບການ, ສະໜອງງົງປະມານ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ເຊົ້າໃນວຽກງານດັ່ງກ່າວ.

ລັດ ສິ່ງເສີມການໂຄສະນາຜົຍແຜ່ນົກຳກຳໃຫ້ແກ່ພືນລະເມືອງ ດັກບຮູ, ເຂົ້າໃຈ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ພ້ອມທັງ
ເປັນການບຸກຈົດສໍານິກໃຫ້ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດກົດໝາຍ, ຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງກົດໝາຍ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບ
ການ ແລະ ວິທີການ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຫ້າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໃຫ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າ
ໃນວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ.

ລັດ ສິ່ງເສີມການປຸກຈິດສຳນົກ ການເຄົາລົບກົດໝາຍ ໃຫ້ແກ່ ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ ໂດຍຫັນເປັນຫຼັກສູດການຮຽນ-ການສອນ ຂອງລະບົບການສຶກສາແຕ່ລະຂັ້ນ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການໂຄສະນາຜິຍແຜ່ນີຕິກໍາ

กานໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບ ລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກິດໝາຍ;
 2. ສະເໜີພາບຕໍ່ໜ້າກິດໝາຍ;
 3. ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທີ່ວິປະດາ;
 4. ດຳເນີນຢ່າງວ້າງຂວາງ, ເລິກເຊິ່ງ, ມີຈຸດສຸມ, ເປັນລະຫິບຕໍ່ເນື່ອງ ໂດຍຜ່ານຫຼາຍຮຸບການ, ວິທີການ;
 5. ປະສານສົມທີບກັບທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
 6. ຮັບປະກັນຄວາມຢືນທຳ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດສາງສັດຂອງລັດ, ລວມໜໍ ແລະ ຜົນລະເມືອງ.

ມາດຕາ 6 ສິດໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດ້ານນິຕິກຳ

ຝຶນລະເມືອງທຸກຄົນ ມີສິດໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ຊອກຮູ້ຮ່າຽນ, ເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳກ່ຽວກັບວຽກ
ງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ເພື່ອສ້າງສະຕິເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດກິດໝາຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 7 ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ນໍາໃຊ້ສໍາລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໂຄສະນາ
ເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 8 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ການພົວພັນຮ່ວມມືກັບສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ດ້ວຍ
ການແລກປູນບົດຮູນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໃນໄລຊີ, ການຍົກລະດັບວິຊາສະພາະ, ຄວາມຮູ້
ແລະ ຄວາມສາມາດ ຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ເຮັດຫຼາທີ່ກ່ຽວກັບວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ.

ໝວດທີ 2

ເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ

ມາດຕາ 9 ເນື້ອໃນທີ່ນໍາໃຊ້ໃນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ

ເນື້ອໃນ ທີ່ນໍາໃຊ້ໃນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ປະກອບດ້ວຍ ລັດຖະທຳມະນຸນ, ກິດໝາຍ ແລະ
ນິຕິກຳໃຕ້ກິດໝາຍ ລວມທັງສິນທີ່ສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງແຕ່ລະ
ຂະແໜງການ.

ເນື້ອໃນ ທີ່ຈະນໍາໄປໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນັ້ນ ຕ້ອງໃຫ້ແທດໝາຍະກັບເປົ້າໝາຍ ແລະ ຈຸດຝີເສດ ຂອງແຕ່
ລະຫັອງຖື່ນ.

ມາດຕາ 10 ຮູບການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ມີ ຮູບການຝຶ່ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳທາງປາກເປົ້າ;
2. ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳທີ່ມີຄວາມສື່ມວນຊີນ;
3. ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳທີ່ມີຄວາມສື່ມວນຊີນ;
4. ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳທີ່ມີຄວາມສື່ມວນຊີນ;
5. ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳທີ່ມີຄວາມສື່ມວນຊີນ;
6. ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳທີ່ມີຄວາມນໍາໃຊ້ຕຸ້ມື້ມີກິດໝາຍປະຈຳບ້ານ ແລະ ທຳສະໜຸດ;
7. ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳທີ່ມີຄວາມໃຫ້ຄໍາປຶກສາທາງດ້ານກິດໝາຍ;
8. ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳທີ່ມີຄວາມໄກ່ເກ່ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ແລະ ການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ;
9. ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳທີ່ມີຄວາມວັດທະນະທຳ ແລະ ສິລະປະ.

ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປຶກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ສາມາດນໍາໃຊ້ຮູບການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ໃຫ້ ເໝາະສົມກັບສະນາບ ແລະ ຈຸດຝີເສດຂອງຂະໜາງການຕົ້ນ.

ມາດຕາ 11 ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳທາງປາກເປົ່າ

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳທາງປາກເປົ່າ ແມ່ນ ການເວົ້າໂດຍກົງ ຂອງຜະນັກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ຕໍ່ຜູ້ຝັ້ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນ ຫຼື ບັນຫາໃດໜຶ່ງຂອງລັດຖະທຳມະນຸນ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ແນໃສຢັງສູງ ຄວາມຮຸ້, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຕໍ່ນິຕິກຳ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ຝັ້ງ ເຄື່ອນໄຫວຕາມຈຸດປະສົງຂອງນິຕິກຳ.

ມາດຕາ 12 ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳຜ່ານສື່ມວນຊຸນ

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳຜ່ານສື່ມວນຊຸນ ແມ່ນ ການນໍາເອົາ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານທາງດ້ານກົດໝາຍ ບັນຈຸເຂົ້າໃນສື່ສົງພິມ ແລະ ສື່ເອເລັກໂຕຣນິກ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພິນລະເມືອງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງກົດໝາຍໄດ້ງ່າຍ, ສະດວກ ແລະ ວ່ອງໄວ.

ອົງການສື່ມວນຊຸນ ຕ້ອງສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອ່ານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແຕ່ລະຂະໜາງການ ໃນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ຜ່ານພາຫະນະສື່ມວນຊຸນ ເປັນຕົ້ນ ຫັນສິພິມ, ວາລະສານ, ແຜ່ນັບ, ວິທະຍຸ, ໂທລະພາບ, ໂທລະໂຄງ, ເວັບໄຂ, ສື່ແບບໃຫ້ ແລະ ສື່ອື່ນ.

ມາດຕາ 13 ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳຜ່ານການຝຶມປົ້ມກົດໝາຍ

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳຜ່ານການຝຶມປົ້ມກົດໝາຍ ແມ່ນ ການນໍາເອົານິຕິກຳຕົ້ນສະບັບ ມາຈັດ ຜົມເປັນຫຼືມ ເປັນຕົ້ນ ຢື່ມກົດໝາຍ, ສັງລວມກົດໝາຍ, ປະມວນກົດໝາຍ, ແລະ ຢື່ມນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍອື່ນ ເພື່ອແຈກຍາຍ, ຈຳໜ່າຍ, ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ, ການສຶກສາ ຄົ້ນຄວ້າ, ການຈັດຝຶກ ອົບຮົມ ແລະ ອື່ນງ.

ສ່າລັບ ຮູບແບບ, ຂະໜາດ, ສີ, ເນື້ອໃນ, ຂັ້ນຕອນ ການຂໍອະນຸຍາດຈັດຝຶມປົ້ມກົດໝາຍ ໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມຂໍ້ຕົກລົງຂອງລັດຖະມົນຕິກະຊວງຍຸຕິທໍາ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງການຈັດຝຶມປົ້ມກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳ ໃຕ້ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 14 ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳຜ່ານການສຶກສາຢູ່ໃນສະຖານການສຶກສາ

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳຜ່ານການສຶກສາຢູ່ໃນສະຖານການສຶກສາ ແມ່ນ ການຊື້ແຈງ, ອະທິບາຍ ຫຼື ບັນລະຍາຍ ເນື້ອໃນນິຕິກຳ ໃຫ້ແກ້ນກຽນ, ນັກສຶກສາ ໂດຍຜ່ານການຮຽນ-ການສອນ ຢ່າງເປັນລະຍົບ.

ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະໜັບນັກຮູບເກົ່າແຫ່ງຊາດ ລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະນາຊຸມ ຂັ້ນສູນກາງ, ສາມປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະຫົບນິຕິກຳທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕໍ່ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເພື່ອບັນຈຸເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການຮຽນ-ການສອນ ຂອງສາຍລາມັນສຶກສາ, ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ.

ມາດຕາ 15 ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳຜ່ານການທຶດສອບຄວາມຮູ້ດ້ານກົດໝາຍ

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳຜ່ານການທຶດສອບຄວາມຮູ້ດ້ານກົດໝາຍ ແມ່ນ ການຈັດກິດຈະກຳຕ່າງໆ ເພື່ອທຶດສອບຄວາມຮູ້ດ້ານກົດໝາຍ ໂດຍອີງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ແລະ ເອກະຊຸມ ຫຼື ໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສິນໃຈ ຕອບເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຫຼື ປາກເປົ້າ ກ່ຽວກັບກົດໝາຍ ໄດ້ທີ່ ແນໃສ່ ຊຸກຍຸ້, ສິ່ງເສີມ ຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບກົດໝາຍ ໃຫ້ແກ່ຜົນລະເມືອງ.

ມາດຕາ 16 ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳຜ່ານການນໍາໃຊ້ຕຸ້ປຶ້ມກົດໝາຍປະຈຳບ້ານ ແລະ ຫໍສະໜຸດ

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳຜ່ານການນໍາໃຊ້ຕຸ້ປຶ້ມກົດໝາຍປະຈຳບ້ານ ແລະ ຫໍສະໜຸດ ແມ່ນ ການປະກອບນິຕິກຳ ເຂົ້າໃສຕຸ້ປຶ້ມກົດໝາຍປະຈຳບ້ານ ແລະ ຫໍສະໜຸດ ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດ້ານກົດໝາຍ ໃຫ້ແກ່ຜົນລະເມືອງ ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນໍາໃຊ້ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ.

ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບທີ່ກະຊວງ, ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າແຫ່ງຊາດລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະນາຊຸມຂັ້ນສູນກາງ, ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການ ແລະ ປະສານສົມທິບກັບອົງການປົກຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດ້ານກົດໝາຍ ໃສຕຸ້ປຶ້ມກົດໝາຍປະຈຳບ້ານ ແລະ ຫໍສະໜຸດ ຢ່າງເປັນລະບົບ.

ຂະແໜງການຢຸຕິທຳ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທິບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ຕຸ້ປຶ້ມກົດໝາຍປະຈຳບ້ານ.

ມາດຕາ 17 ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳຜ່ານການໃຫ້ຄໍາປຶກສາທາງດ້ານກົດໝາຍ

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳຜ່ານການໃຫ້ຄໍາປຶກສາທາງດ້ານກົດໝາຍ ແມ່ນ ການຕອບຂໍຂ້ອງໃຈ, ໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ແລະ ແນະນໍາ ກົດໝາຍ ທາງປາກເປົ້າ ຫຼື ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ກ່ຽວກັບ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ, ມາດຕະການຂອງກົດໝາຍ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຫຼື ສະໜັບຂໍຄໍາປຶກສາທາງດ້ານກົດໝາຍ ໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈກົດໝາຍ, ຊ່ວຍໃຫ້ປະຊາຊົນ ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ ນໍາໃຊ້ກົດໝາຍ ເຂົ້າໃນຜິດຕິກຳຕົວຈິງ ໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ມາດຕາ 18 ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳຜ່ານການໄກ່ເກ່ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ແລະ ການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳຜ່ານການໄກ່ເກ່ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ແລະ ການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ແມ່ນ ການສຶກສາອົບຮົມ, ຕອບຂໍຂ້ອງໃຈ, ໃຫ້ຄໍາປຶກສາ, ແນະນໍາ ຫຼື ສະໜອງຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບກົດໝາຍ ໃຫ້ແກ່ຄຸ້ກໍລະນີທີ່ຂັດແຍ່ງກັນ ໂດຍຜ່ານການໄກ່ເກ່ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ແລະ ການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າມີຄວາມຮັບຮູ້, ເຂົ້າໃຈ, ມີສະຕິເຄົາລົບ ແລະ ປະສິບດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 19 ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳຜ່ານວັດທະນະທຳ ແລະ ສິລະປະ

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳຜ່ານວັດທະນະທຳ ແລະ ສິລະປະ ແມ່ນ ການນໍາເອົາເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍ ເຂົ້າສູ່ຊີວິດສັງຄົມ ໂດຍຜ່ານວັດທະນະທຳ ແລະ ສິລະປະ ເປັນຕົ້ນ ການສະແດງລະຄອນ, ບົດກາບກອນຂັບລຳ, ບົດຟັງ ແລະ ຮູບພາບ.

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳຜ່ານວັດທະນະທຳ ແລະ ສິລະປະ ຕ້ອງປະສານສົມທິບກັບຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ຂະແໜງການຢຸຕິທຳ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 3 ເປົ້າໝາຍໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ

ມາດຕາ 20 ເປົ້າໝາຍໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ

ເປົ້າໝາຍໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ;
2. ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ;
3. ກໍາລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;
4. ຜະສົງ, ສາມະນຸນ, ນັກບວດ;
5. ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄົນລາວທີ່ອາໄສຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
6. ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ;
7. ນັກທຸລະກິດ;
8. ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ;
9. ຄົນຝາການ;
10. ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ;
11. ຜູ້ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍຢູ່ບ້ານ;
12. ຜູ້ຖືກຫາ, ນັກໂທດ ຢູ່ສະຖານທີ່ກັກຂັງ ຫຼື ຄ້າຍດັດສ້າງ.

ມາດຕາ 21 ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໃນເຂດຕົວເມືອງ, ເຂດຊົນນະບົດ, ບຸດອຍ ແລະ ຫ່າງໄກສອກຫຼິກ ຕ້ອງສຸມໃສ ລຶກສາອົບຮົມໃຫ້ຮັບຮູ້ ສິດ ແລະ ຜັນທະພື້ນຖານຂອງຜົນລຸຈະມີອງ ທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນ ລັດຖະທຳມະນຸນ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ລວມທັງລິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາ ສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປາກົດການຫຍໍ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍນຳໃຊ້ເນື້ອໃນ, ຮູບການ, ວິທີການ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳຕາມຄວາມໝາຍເລີມ, ແທດໝາຍະກັບ ອາຍຸ ແລະ ລະດັບຄວາມຮັບຮູ້ຂອງເປົ້າໝາຍ.

ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງສ້າງເງື່ອນໄຂ ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ຜ້ອມທັງ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ຢູ່ເຂດຕົວເມືອງ, ຊົນນະບົດ, ບຸດອຍ ແລະ ຫ່າງໄກ ສອກຫຼິກ.

ອົງການປົກຄອງບ້ານ ຕ້ອງປະສານລົມທີບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຜ້ອມທັງໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 22 ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ຝະນັກງານ-ລັດຖະກອນ

ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳກ່ຽວກັບຝະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໃນຂະໜາງການຂອງຕົນ ຜ້ອມທັງສະໜອງຂັ້ນ ຂ່າວສານດ້ານກົດໝາຍ, ການສໍາມະນາຫຼວຂໍ້ກົດໝາຍ ແລະ ອື່ນໆ ໃຫ້ແກ່ຝະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຕົນ.

ອີງການຈັດຕັ້ງລັດແຕ່ລະຂັ້ນ ຕ້ອງສ້າງເງື່ອນໄຂ ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຜະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ເຊົາເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດ້ານກົດໝາຍ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ທັນເວລາ.

ມາດຕາ 23 ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ກໍາລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ໃຫ້ແກ່ກໍາລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຕ້ອງສຸມໃສ່ ນິຕິກຳ ທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງກັບກໍາລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເປັນຕົ້ນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນຊາດ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວຽກງານປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບແຫ່ງຊາດ, ປະມວນກົດໝາຍແຜ່ງ, ປະມວນກົດໝາຍອາຍາ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຄະນະບັນຊາກໍາລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແຕ່ລະຂັ້ນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ ນາຍ ແລະ ຜົນທະຫານ, ນາຍ ແລະ ຜົນຕຳຫຼວດ ທີ່ຢູ່ໃຕ້ການບັງຄັບບັນຊາ ຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 24 ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ພະສົງ, ສາມະນົນ, ນັກບວດ

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ພະສົງ, ສາມະນົນ, ນັກບວດ ຕ້ອງສຸມໃສ່ ນິຕິກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພະສົງ, ສາມະນົນ, ນັກບວດ ເປັນຕົ້ນ ປະມວນກົດໝາຍແຜ່ງ, ປະມວນກົດໝາຍອາຍາ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ແນວລາວສ້າງຊາດ ແຕ່ລະຂັ້ນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ ພະສົງ, ສາມະນົນ, ນັກບວດ ທີ່ຢູ່ໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 25 ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄົນລາວທີ່ອາໄສຢູ່ຕ່າງປະເທດ

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄົນລາວທີ່ອາໄສຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງສຸມໃສ່ ນິຕິກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄົນລາວທີ່ອາໄສຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເປັນຕົ້ນ ປະມວນກົດໝາຍແຜ່ງ, ປະມວນກົດໝາຍອາຍາ, ສິນທີສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂະໜາງການຕ່າງປະເທດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄົນລາວທີ່ອາໄສຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 26 ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ສໍາລັບສາຍສາມັນສຶກສາ ຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ຕ້ອງສຸມໃສ່ນຳເອົາຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດ້ານກົດໝາຍ ເປັນຕົ້ນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງເດັກ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການໂຄສະນາມີໃກໍາ ສໍາລັບສາຍສາມັນສຶກສາ ຊັ້ນມັດທະຍົມ ຕອນຕົ້ນ, ຕອນປາຍ ຕ້ອງສຸມໃສ່ນຳເອົາຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດ້ານກົດໝາຍ ເປັນຕົ້ນ ລັດຖະໜາມະນູນ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງເດັກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນທາງປົກປ້ອງສິດ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ສໍາລັບສາຍອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ສາຍການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຕ້ອງສຸມໃສ່ນິຕິກຳໃຫ້ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ມາໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ.

ສະຖານການສຶກສາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ ນັກຮຽນ,
ນັກສຶກສາ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໂດຍປະສານສົມທີ່ບັນຍາສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 27 ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ນັກທຸລະກິດ

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ນັກທຸລະກິດ ຕ້ອງສຸມໃສ່ ລັດຖະທຳມະນຸນ, ກິດໝາຍ ແລະ ມິຕິ
ກຳໃຕ້ກິດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການດຳເນີນທຸລະກິດ.

ນັກທຸລະກິດ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການ ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ປະກອບສ່ວນໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໂຄສະນາ
ເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ.

ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ແຕ່ລະຂັ້ນ, ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິ
ກຳໃຫ້ແກ່ນັກທຸລະກິດທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 28 ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ ໃນຫົວໜ່ວຍແຮງງານ
ຕ້ອງສຸມໃສ່ ສິດ, ຫັນທີ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ, ຄວາມປອດໄພ
ໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ, ການເຮັດວຽກເຟີມໄມ່, ລະບົບເງິນເດືອນ, ການປະກັນສັງຄົມ, ການປະກັນສຸຂະພາບ,
ການເຮັດລົນຍາແຮງງານ, ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານແຮງງານ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກິດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງ
ງານ, ກິດໝາຍວ່າດ້ວຍກຳນົດຂະໜານລາວ, ກິດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນສັງຄົມ, ກິດໝາຍ ແລະ ມິຕິກຳໃຕ້ກິດ
ໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂະໜົງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ສະຫະັັງກຳມະບານລາວ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງ ມີຫັນທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສິ່ງເສີມ ສ້າງເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ
ໄດ້ຮູນຮູ້ ແລະ ເຂົ້າເຖິງກິດໝາຍ.

ມາດຕາ 29 ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ຄົນຝຶການ

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ຄົນຝຶການ ຕ້ອງສຸມໃສ່ ມິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິດຂອງຄົນຝຶການ,
ນະໂຍບາຍຂອງລັດ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດ ແລະ ສັງຄົມ ໃນການປະກອບອາຊີບ, ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນຝຶການ
ແລະ ມິຕິກຳອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂະໜົງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທີ່ບັນຍາ
ຂະໜົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດເຝື້ອຄົນຝຶການ ແລະ ຜູ້ອາຍຸສູງ, ການຈັດຕັ້ງທີ່ເປັນຕົວແທນ
ຂອງຄົນຝຶການ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ແຕ່ສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ເຝື້ອຈັດຕັ້ງການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ
ໃຫ້ແກ່ຄົນຝຶການ.

ມາດຕາ 30 ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ເປັນຕົ້ນ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການໃຊ້ຄວາມຮຸນ
ແຮງໃນຄອບຄົວ, ການຄ້າມະນຸດ, ການລະເມີດທາງເຝັດ ແລະ ການເສບຢາເສບຕິດ ຕ້ອງສຸມໃສ່ບັນດານິຕິກຳ
ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຝື້ອຊ່ວຍເຫຼືອ, ແນະນຳ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດ້ານກິດໝາຍ ໃຫ້ແກ່ເຂົ້າເຈົ້າ.

ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການຈັດຕັ້ງໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືກຄາະ ຮ້າຍ ເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 31 ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ລະມິດກົດໝາຍຢູ່ບ້ານ

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ລະມິດກົດໝາຍຢູ່ບ້ານ ຕ້ອງສຸມໃສ່ ກົດໝາຍທີ່ຕິດພັນກັບ ການກະທຳຜິດຂອງເປົ້າໝາຍ ເປັນຕົ້ນ ປະມວນກົດໝາຍອາຍາ, ປະມວນກົດໝາຍແຜ່ງ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຢາ ເສບຕິດ ແລະ ນິຕິກຳໃຫ້ກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອີງການປົກຄອງບ້ານ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ລະມິດກົດໝາຍ ຫີ່ດຳ ລົງຊີວິດຢູ່ໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 32 ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືກຫາ, ນັກໂທດ ຢູ່ສະຖານທີ່ກັກຂັງ ຫຼື ຄ້າຍດັດສ້າງ

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືກຫາ, ນັກໂທດ ຢູ່ສະຖານທີ່ກັກຂັງ ຫຼື ຄ້າຍດັດສ້າງ ຕ້ອງສຸມ ໃສ່ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຜູ້ຖືກຫາ ຫຼື ນັກໂທດ ເປັນຕົ້ນ ປະມວນກົດໝາຍອາຍາ, ປະມວນກົດໝາຍແຜ່ງ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີອາຍາ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຢາເສບຕິດ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະທິບັດຄໍາຕັດ ສິນຂອງສານ ແລະ ນິຕິກຳໃຫ້ກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບສະຖານທີ່ກັກຂັງ ຫຼື ຄ້າຍດັດສ້າງ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທີບກັບພາກ ສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືກຫາ, ນັກໂທດໃນສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ.

ໝວດທີ 4

ຜະນັກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ

ມາດຕາ 33 ຜະນັກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ

ຜະນັກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ແມ່ນ ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ຈາກອີງການຮັບຜິດຊອບໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳຂອງຕົນ ໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ງ, ຊື້ແຈງ, ອະທິບາຍ ແລະ ແນະນຳເນື້ອໃນຂອງນິຕິກຳ ໃຫ້ແກ່ຜົນລະເມືອງ.

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ອີງການຮັບຜິດຊອບດັ່ງກ່າວອາດຈະແຕ່ງຕັ້ງຄນະ ຫຼື ບຸກຄົນໄດ້ນີ້ ເຊື່ອເຄື່ອນໄຫວໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ກໍໄດ້.

ມາດຕາ 34 ມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ

ຜະນັກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ຕ້ອງມີ ມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີທັດສະນະຫຼັກຂັ້ນການເມືອງຫັກແຫັນ, ມີຄຸນສົມບັດດີ, ມີຈັນຍາບັນ, ມີຄວາມສັດຂຶ້ນລືສຸດຕໍ່ວິຊາຊີບ;
2. ມີຄວາມຮັຫາງດ້ານກົດໝາຍ ໃນລະດັບໄດ້ນີ້ທີ່ແມ່ນອນ ຫຼື ມີປະລິບການເຮັດວຽກກ່ຽວກັບກົດໝາຍຢ່າງໜ້ອຍ ນີ້ ປີ ແລະ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ;
3. ມີຄວາມຫ້າວບັນ, ຕັ້ງໃຈ ກັບວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ;
4. ຕ້ອງເປັນຜົນລະເມືອງລາວ ແລະ ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງດີ.

ມາດຕາ 35 ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ຂອງນະມັກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ

ພະນັກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ມີ ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງ ແລະ ສະໜັບແຜນການເຄື່ອນໄຫວ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຂັ້ນເທິງຝຶຈາລະນາ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ, ກະຽມເນື້ອໃນ, ຮູບການ, ວິທີການ ແລະ ເປົ້າໝາຍໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ, ຜະລິດສື່ຕ່າງໆ ເຊື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ;
4. ດຳເນີນການໂຄສະນາ, ອະທິບາຍ, ຕອບຂໍ້ຂ້ອງໃຈ ແລະ ໃຫ້ຄໍາປຶກສາທາງດ້ານກົດໝາຍ;
5. ເກັບກຳ ສະຖິຕິການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
6. ໄດ້ຮັບການສະໜອງຂຶ້ນມູນ ຂ່າວສານ ທາງດ້ານກົດໝາຍ ເຊື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ;
7. ໄດ້ຮັບການ ພົກອົບຮົມ, ຍົກລະກັບຄວາມຮູ້ທາງດ້ານກົດໝາຍ, ເຕັກນິກ, ທັກສະ ຂອງການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳໃນແຕ່ລະໄລຍະ ລວມທັງການແລກປ່ຽນບົດຮຸນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
8. ປະສານສົມທີ່ບັນດາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ;
9. ຂໍທິດຊື້ນຳ, ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ປະຈຳເດືອນ, ປະຈຳສາມ ເດືອນ, ປະຈຳ ຫິກ ເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງຊາບ;
10. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ຕາມລະບຽບການ;
11. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 5

ອີງການທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ

ມາດຕາ 36 ອີງການຮັບຜິດຊອບວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ

ອີງການຮັບຜິດຊອບວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ມີ ສີຂັ້ນ ຄື ຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນບ້ານ.

ຂັ້ນສູນກາງ ປະກອບດ້ວຍ ກະຊວງ, ອີງການຂັ້ນສູນກາງ.

ຂັ້ນແຂວງ ປະກອບດ້ວຍ ຜະແນກ, ອີງການຂັ້ນແຂວງ.

ຂັ້ນເມືອງ ປະກອບດ້ວຍ ຫ້ອງການ, ອີງການຂັ້ນເມືອງ.

ຂັ້ນບ້ານ ແມ່ນ ອີງການປຶກຄອງບ້ານ.

ມາດຕາ 37 ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ຂອງອີງການຮັບຜິດຊອບວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ

ອີງການຮັບຜິດຊອບວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ມີ ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ລວມທັງແຜນງົບປະມານ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ;
2. ຈັດຕັ້ງການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ;

3. ນໍາໃຊ້ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໄລຊີ ທີ່ກ້າວຂ້າ ແລະ ທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃນວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ;
4. ແຕ່ງຕັ້ງ ພະນັກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ;
5. ຄົ້ນຄວ້າ, ກວດແກ້, ຮຽບຮຽງ ເນື້ອໃນ, ກຳນົດຮູບການ, ເປົ້າໝາຍ ໃນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ;
6. ຈັດກອງປະຊຸມສະຫຼຸບ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ;
7. ບໍາລຸງ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ;
8. ເກັບກຳສະຖິຕີ ແລະ ສະຫຼຸບ ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ປະຈຳເດືອນ, ປະຈຳ ສາມ ເດືອນ, ປະຈຳ ຫິກ ເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຮັບຊາບ ແລະ ລາຍງານ ປະຈຳເດືອນ, ປະຈຳ ສາມ ເດືອນ, ປະຈຳ ຫິກ ເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ ໃຫ້ຂະແໜງການຍຸຕິທໍາ ສະແາງການເຄື່ອນໄຫວໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ;
9. ຜິວັນຮ່ວມມື ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ຫັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
10. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 6 ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 38 ຂໍ້ຫ້າມ ສໍາລັບພະນັກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ

ຫ້າມ ພະນັກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ມີ ຜິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ບົດເບືອນ ແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ລັດຖະກຳມະນຸນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ໂຄສະນາແບ່ງແຍກຄວາມສາມັກຄື, ເຈະຈົງໃສ່ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ບຸກຄົນ;
3. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດ້ານກົດໝາຍ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບຄວາມເປັນຈິງ, ຂັດກັບກົດໝາຍ ແລະ ວັດທະນະກໍາອັນດິງມຂອງຊາດ;
4. ສວຍໃຊ້ສິດ, ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ບັງຄັບ, ນາບຊຸ່, ຮັບສິນບິນ ເຊື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ຄອບຄົວ ແລະ ຜັກພວກ ຫຼື ກ່າວນຈັດຕັ້ງຂອງຕົນ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
5. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງຊາດ ແລະ ຄວາມລັບທາງລັດຖະການ;
6. ມີຜິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະມືດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 39 ຂໍ້ຫ້າມ ສໍາລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີ ຜິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຂັດຂວາງການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງພະນັກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ແລະ ແຊກແຊງເຂົ້າໃນວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ສ້າງ ແລະ ຜະລິດສື່ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳທຸກປະັດ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

3. წິມປຶ້ມກົດໝາຍ, ປະມວນກົດໝາຍ, ປຶ້ມສັງລວມກົດໝາຍ ແລະ ປຶ້ມນິຕິກໍາອື່ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກະຊວງຢູ່ຕິທຳ;
4. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບ, ໄສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ, ຫົ່ວປະໜາດ, ປ້ອຍດ່າ, ໃຊ້ຄວາມຫຍາບຊ້າ, ນາບຊ່າ ຫຼື ທໍາຮ້າຍຜະນັກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກໍາ, ຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ໃຫ້ສິນບິນແກ່ຜະນັກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກໍາ;
6. ປັບປຸງ, ດັດແກ້ເນື້ອໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
7. ມີຝຶດິຕິກໍາອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 7

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກໍາ

ມາດຕາ 40 ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກໍາ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກໍາ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທີ່ປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ ກະຊວງຢູ່ຕິທຳ ເປັນໃຈກາງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານ ສິນທີບັນດາ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບທີ່ກະຊວງ, ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນມັກຮົບເກົ່າ ແຫ່ງຊາດລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະນາຊຸມຂັ້ນສູນກາງ, ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ອົງການໄອຍການປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກໍາ ມີດັ່ງນີ້:

1. ກະຊວງຢູ່ຕິທຳ;
2. ພະແນກຢູ່ຕິທຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການຢູ່ຕິທຳ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
4. ອົງການປົກຄອງບ້ານ.

ມາດຕາ 41 ສິດ ແລະ ຊັ້ນທີ່ ຂອງກະຊວງຢູ່ຕິທຳ.

ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກໍາ ກະຊວງຢູ່ຕິທຳ ມີ ສິດ ແລະ ຊັ້ນທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກໍາ ເພື່ອສະໜັ້ນຕໍ່ລັດຖະບານ ຜິຈາລະນາ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ ອອກລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກໍາ;
3. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກໍາໄຕ້ກົດໝາຍ ດ້ວຍຮູບການຕ່າງໆ ຜ້ອມທັງຊຸກຍຸ້ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ໃນຂອບເຂດທີ່ປະເທດ;
4. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຊັ້ນທີ່ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກໍາ ໃນຂອບເຂດທີ່ປະເທດ;

5. ສ້າງ, ບໍາລຸງ, ຍົກລະດັບ ວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ແລະ ຈັນຍາບັນ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ, ກໍານົດມາດຕະຖານ ເຕັກນິກ ແລະ ນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໄລຊີ ທີ່ກ້າວໜ້າ, ທັນ ສະໜັບ ເຂົ້າໃນວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ;
7. ຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາ, ອະນຸຍາດຈັດຝຶມປຶ້ມກົດໝາຍ ຫຼື ໂຈະ ສື່ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ທີ່ຢູ່ໃນ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
8. ຄຸ້ມຄອງສື່ສົ່ງຝຶມ ແລະ ສື່ເອເລັກໂຕຣນິກ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
9. ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທີບ ກັບບັນດາກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ;
10. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ໃນຂອບເຂດທີ່ປະເທດ;
11. ເນັບກຳ ສະຖິຕິການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ ຂອງກະຊວງ, ອົງການ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງຕາຫົ່າງໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ໃນຂອບເຂດທີ່ປະເທດ;
13. ຜົວັນ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບການຈັດຕັ້ງສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ;
14. ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆ ຕໍ່ພະນັກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ;
15. ສະຫຼຸບ ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ ຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນ ປົກກະຕິ;
16. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 42 ສິດ ແລະ ຜົນທີ່ ຂອງພະແນກຍຸຕິທຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ພະແນກຍຸຕິທຳ ແຂວງ, ນະຄອນ ຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ຜົນທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະໜີ ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບການຝັດທະນາ ວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ຂັ້ນແຂວງ ຕໍ່ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ພິຈາລະນາ ແລະ ລາຍງານຕໍ່ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຍຸຕິທຳ ເພື່ອຮັບຊາບ;
2. ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ເຂົ້າໃນວຽກງານໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ;
3. ນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໄລຊີທີ່ກ້າວໜ້າ ແລະ ທັນສະໜັບ ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ;
4. ຈັດຕັ້ງການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ພ້ອມທັງຊຸກຍຸການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ໂດຍຜ່ານຮູບການຕ່າງໆ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
5. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຊັ້ນໍາ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ຂອງບັນດາຂະແໜງການ ຂັ້ນແຂວງ;

ມາດຕາ 43 ສຶບ ແລະ ຫ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການຍຸຕິທໍາ ເມືອງ, ເກດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານໄຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ຫ້ອງການຢູ່ຕິທຳ ເມືອງ, ແດ
ສະນາ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ຫຼັກທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ ແຜນຢຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ເຊົ້າໃນວຽກງານໂຄສະນາ ແຜິຍແຜ່ນິຕິກຳ;
 2. ນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ກ້າວໜ້າ ແລະ ທັນສະໄໝ ເຊົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ໂຄສະນາແຜິຍແຜ່ນິຕິກຳ;
 3. ຈັດຕັ້ງການໂຄສະນາແຜິຍແຜ່ນິຕິກຳ ໂດຍຜ່ານຮູບການຕ່າງໆ ພ້ອມທັງຊັກຍູ້ ການຈັດຕັ້ງໂຄສະນາແຜິຍ ແຜ່ນິຕິກຳ ເພື່ອສ້າງສະຕິຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດກົດໝາຍ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
 4. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຊັ້ນປໍາ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໂຄສະນາແຜິຍແຜ່ນິຕິກຳ ຂອງບັນດາຂະແໜງການ ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນບ້ານ;
 5. ບໍລິສັດ ແລະ ຍິກລະດັບວຽກງານໂຄສະນາແຜິຍແຜ່ນິຕິກຳ ແລະ ຈັນຍາບັນ ໃຫ້ແກ່ຜະນັກງານ ໂຄສະນາແຜິຍແຜ່ນິຕິກຳ ຂອງຂະແໜງການຕ່າງໆ ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນບ້ານ;
 6. ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທິບກັບ ບັນດາຂະແໜງການ ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນບ້ານ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ໂຄສະນາແຜິຍແຜ່ນິຕິກຳ;
 7. ຄົ້ນຄວ້າ, ຜິຈາລະນາ ອະນຸຍາດ ຫຼື ໂຈະ ສື່ໂຄສະນາແຜິຍແຜ່ນິຕິກຳ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
 8. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໂຄສະນາແຜິຍ ແຜ່ນິຕິກຳ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ:

9. ເກັບກຳ ສະຖິຕິການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ ຂອງຫ້ອງການ, ອົງການ ຂັ້ນເມືອງ ຜ້ອມທັງລາຍງານ ຕໍ່ອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ລາຍງານຕໍ່ພະແນກຢູ່ທຳ ຂັ້ນແຂວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ຄົ້ນຄວ້າ ສະຫຼື ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງ ຕາຫນ່າງໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
11. ສະຫຼືການປະຕິບັດນະໄຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ພະນັກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ຕາມ ລະບຽບການ;
12. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 44 ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ມີ ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
2. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມື, ສໍາໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ແລະ ຕຸ້ມື່ມກົດໝາຍປະຈຳບ້ານ ໃນ ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ມອບໝາຍໃຫ້ຫົວໜ່ວຍໄກ່ເກົ່າຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂັ້ນບ້ານ, ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ ທີ່ຂຶ້ນກັບການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ ເຄື່ອນໄຫວໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ;
4. ກະກຽມ, ກຳນົດເປົ້າໝາຍ ເພື່ອໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
5. ປະມິນຜົນ, ສັງລວມ ແລະ ເກັບກຳສະຖິຕິການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ເພື່ອລາຍງານຕໍ່ນາຍບ້ານ ແລະ ຫົວໜ້າຫ້ອງການຍຸຕິທໍາຂັ້ນເມືອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
6. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 45 ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ຂອງກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງຫ້ອງຖິ່ນ

ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງຫ້ອງຖິ່ນ ມີ ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ປະສານ ສົມທິບກັບຂະແໜງການຍຸຕິທໍາ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນ ການສ້າງ ແຜນ, ຈັດແບ່ງງົງປະມານ, ສະໜອງວັດຖຸປະກອນ, ພາຫະນະ ຜ້ອມທັງຄຸ້ມຄອງ, ເຊັ່ນໆ ນໍາພາ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະມິນການຈັດຕັ້ງປະບົດວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ໃນຂະແໜງການຕົນ.

ມາດຕາ 46 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ເນື້ອໃນການກວດກາ ວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ມີດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດ ນະໄຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ການ ກ່ຽວກັບວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ;
2. ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການຄ່ອນໄຫວ ວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ;
3. ການໃຊ້ສິດ, ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງພະນັກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ;
4. ການນໍາໃຊ້ງົບປະມານ, ວັດຖຸປະກອນ, ພາຫະນະ ເຂົ້າໃນວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ.

ມາດຕາ 47 ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາ ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ດໍາເນີນດ້ວຍ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາ ຕາມລະບົບປຶກກະຕິ ຂຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຂຶ່ງແມ່ນ ການກວດການອກແຜນ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຂຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ ຢ່າງໝ້ອຍ ຊາວສີ ຂຶ່ວໄມ່;
3. ການກວດກາ ແບບກະທັນທັນ ຂຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາຢ່າງຮືບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ໝວດທີ 8 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະນີດ

ມາດຕາ 48 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ມີຕີບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນການເປັນແບບຢ່າງໃນການເຄື່ອນໄຫວໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ, ອໍານວຍຄວາມສະກວກ, ໃຫ້ການຮ່ວມມື, ປະກອບສ່ວນດ້ານທຶນຮອນ, ວັດຖຸປະກອນ ເຊົ້າໃນວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 49 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະນີດ

ບຸກຄົນ, ມີຕີບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະນີດດໍາລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍຫາງແຜ່ງ ຫຼື ທຶກລົງໂທດຫາງອາຍາ ຕາມແຕ່ກໍລະນີ ເນິ້າ ຫຼື ຫັກ.

ໝວດທີ 9 ງົບປະມານ

ມາດຕາ 50 ກົບປະມານ

ກົບປະມານ ທີ່ນຳໃຊ້ເຊົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ແມ່ນໄດ້ມາຈາກງົບປະມານຂອງລັດ, ການປະກອບສ່ວນຂອງ ບຸກຄົນ, ມີຕີບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ແລະ ການໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນຈາກອົງການຈັດຕັ້ງ ຫັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 51 ການສ້າງແຜນງົບປະມານ

ກະຊວງ, ອົງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ອົງການປຶກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງສ້າງແຜນ ແລະ ຈັດສັນງົບປະມານເຊົ້າໃນວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃນແຕ່ລະນີ ຢ່າງລະຽດ ແລ້ວນໍາສະໜີຂັ້ນເທິງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຜິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 52 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ງົບປະມານ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ງົບປະມານ ເຊົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ລະບຽບການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 10
ບົດບັນຍັດສຸດທ່າຍ

ມາດຕາ 53 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ ກະຊວງຢູ່ທີ່ທໍາ ເປັນເຈົ້າການປະລາມສົມທີບັກັບ ກະຊວງ, ອີງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ກະຊວງ, ອີງການຂັ້ນສູນກາງ, ອີງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈຶ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 54 ຜົນສັກສິດ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງລາຍເຊັນ ແລະ ລົງຈິດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບຫ້າວັນ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ຫີ້ຂັດກັບດໍາລັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ

ຕາງໜ້າ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ